

TEZAUUR LITURGIC
26 NOIEMBRIE
GHERASIM MIKRAGHIANANITUL

PARACLISUL
SF. MUCENIC
GHEORGHE
DE LA HIOS

ATENA, 2020

26 Νοεμβρίου

Παρακλητικός Κανών εις τον Άγιο Μάρτυρα Γεώργιο ο Χιοπολίτης

Ποίημα Γερασίμου μοναχού Μικραγιαννανίτου

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες
τόν ΡΜΒ' (142) Ψαλμόν.

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καί ἐπικαλεῖσθε
τό ὄνομα τό ἅγιον αὐτοῦ.

Στίχος β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσαν με, καί τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχος γ'. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἔστι
θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοὺς προσιόντας τῷ σεπτῷ σου λειψάνῳ, καί
ἐξαιτοῦντας τὴν θερμὴν σου πρεσβείαν, Ἱερομάρτυς
Ἄγιε Γεώργιε, πάσης ἀπολύτρωσαι, ἐπηρείας καί
βλάβης, καί παθῶν καί θλίψεων, καί δεινῶν

νοσημάτων, καὶ εἰρηναίαν αἴτησαι ζωὴν, καὶ τῶν
παισμάτων ἡμῖν τὴν συγχώρησιν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου
λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο
πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων
κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποσιῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σοὺς γὰρ δούλους
σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Εἶτα ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς
Γεώργει χάριν ἡμῖν, ὦ Πάτερ. Γερασίμου.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Γεώργει τοῖς πίσει εἰλικρινεῖ, τῇ σῆ φερωνύμως,
καταφεύγουσιν ἀρωγῇ, βοήθειαν θεῖαν τε καὶ χάριν,
ταῖς πρὸς Θεὸν σου πρεσβείαις Γεώργιε.

Ἐκ πάσης ἀνάγκης καὶ προσβολῆς, ἐχθροῦ τοῦ
δολίου, διατήρησον ἀσινεῖς, τοὺς πίσει καὶ πόθῳ
προσιόντας, τῷ ἱερῷ σου λειψάνῳ Γεώργιε.

Ὡς θεῖος μεσίτης πρὸς τὸν Θεόν, τῶν σὲ κεκτημένων,
ἀντιλήπτορα ταχινόν, ἰκέτευε Πάτερ τὸν Σωτῆρα, ὡς
ἂν παισμάτων τὴν ἄφεσιν λάβομεν.

Θεοτοκίον.

Ῥοαῖς τῶν πλουσίων Σου οἰκτιρμῶν, παθῶν μου τὸν

ῥύπον, ἀποκάθαρον δυσωπῶ, Κεχαριτωμένη
Θεοτόκε, καὶ τὴν νοσοῦσαν ψυχὴν μου θεράπευσον.

Ἦδὴ γ' . Οὐρανίας ἀψίδος.

Γεωργεῖν θεῖον φόβον δίδου ἡμῖν δύναμιν, ὡς
Ἰερομάρτυς Κυρίου, Πάτερ Γεώργιε, ὡς ἂν ῥυώμεθα,
ἐπιβουλῶν τοῦ βελίार, καὶ Θεῶ δουλεύωμεν, βίου
σεμνότητι.

Ἐναθλήσας νομίμως ὡς ἱερεὺς ἔνθεος, πάσης ἀνομίας
καὶ πλάνης, ἡμᾶς ἀπάλλαξον, Πάτερ Γεώργιε, καὶ ἐν
τῷ νόμῳ Κυρίου, ἀκλινῶς πορεύεσθαι, ἡμᾶς
ὁδήγησον.

Ἰερεὺς θεοφόρος ὡς ἀληθῶς πέφηνας, καὶ
μαρτυρικῶς τὴν ζωὴν σου, Πάτερ ἐσφράγισας· ὄθεν
ικέτευε, πάσης ἀνάγκης καὶ βλάβης, ῥύεσθαι
Γεώργιε, ἡμᾶς ἐκάστοτε.

Θεοτοκίον.

Χαλεπῶς με νοσοῦντα καὶ τῷ ἐχθρῷ εἴκοντα,
πρόφθασον καὶ λύτρωσαι Κόρη, τῆς νῦν κακώσεως,
καὶ τὴν καρδίαν μου, πρὸς ἀρετῶν ἐργασίαν,
πρόθυμον ἀπέργασαι, τῇ Σῆ χρηστότητι.

Διάσωσον, Ἰερομάρτυς Γεώργιε πάσης βλάβης, τοὺς
ἐν πίστει τῇ σῆ πρεσβείᾳ προστρέχοντας, καὶ τῶν
παισμάτων τὴν ἄφεσιν ἡμῖν αἴτει.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν καλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμῆ.

Παθῶν συνοχῆς καὶ πάσης περιστάσεως, καὶ πόνων δεινῶν, καὶ συμφορῶν καὶ θλίψεων, ἀτρότους ἡμᾶς φύλαττε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ πρὸς Κύριον· ὅτι τῇ σῇ ἀντιλήψει πιστῶς, προσπίπτομεν Ἅγιε Γεώργιε.

Ῥδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀσθενοῦσι τὴν ἴασιν, καὶ τοῖς θλιβομένοις τὴν ἀπολύτρωσιν, δίδου Ἅγιε Γεώργιε, τοῖς τῷ σῷ λειψάνῳ καταφεύγουσι.

Ῥῶσιν νέμει ἐκάστοτε, τῇ ἐπισκιάσει τοῦ θείου Πνεύματος, τὸ σὸν λείψανον Γεώργιε, καὶ παρέχει πᾶσι τὰ ἰάματα.

Ἰλαρῷ ἴδε ὄμματι, τοὺς πιστῶς προσπίπτοντας τῷ λειψάνῳ σου, καὶ παράσχου τούτοις Ἅγιε, ὧν ἀπὸ καρδίας ἰκετεύουσι.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσόν μου τὸ φρόνημα, τῆς σαρκὸς Παρθένε καὶ ζωοποίησον, νεκρωθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, ταῖς τοῦ θείου νόμου παραβάσεσι.

Ῥδὴ ε' . Φώτισον ἡμᾶς.

Ἦθλησας καλῶς, καὶ προστάτης ὄφθης ἕτοιμος, τοῖς αἰτοῦσι τὴν θερμὴν σου ἀρωγὴν, ὡς θεράπων τοῦ Χριστοῦ θεῖε Γεώργιε.

Μάρτυς ἀληθής, τοῦ Χριστοῦ ὄφθης Γεώργιε· διὸ ἴθυνον ἡμᾶς πρὸς τὴν ὁδόν, τῶν ἀγίων μαρτυριῶν τοῦ παντάνακτος.

Ἰασαι ψυχῶν, καὶ σωμάτων τὰ νοσήματα, τῶν ἐν πίστει τῇ ἀγία σορῶ, προσιόντων παμμακάριστε Γεώργιε.

Θεοτοκίον.

Νάμασιν ἀγνή, τῆς πλουσίας Σου χρηστότητος, τὴν διψῶσάν μου κατάρδευσον ψυχὴν, καὶ τὴν φλόγα τῶν παθῶν μου ἐναπόσβεςον.

Ῥδὴ στ' . Τὴν δέησιν.

Ὡς Μάρτυς, καὶ ἱερεὺς θεοφόρος, καὶ τῆς δόξης κοινωνὸς τοῦ Σωτῆρος, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἀπαύστως δυσώπει, τὴν Παναγίαν Τριάδα Γεώργιε, ἵνα πικρῶν ἐπιφορῶν, καὶ ποικίλων κινδύνων ρυώμεθα.

Προστάτην, καὶ πρεσβευτὴν πρὸς τὸν Κτίστην, κεκτημένοι σε Γεώργιε Πάτερ, τῷ σῶ τιμίῳ καὶ θείῳ λειψάνῳ, ἐν εὐλαβείᾳ πολλῇ καταφεύγομεν, καὶ πᾶσαν δόσιν ἀγαθὴν, ἐξ αὐτοῦ σωτηρίας λαμβάνομεν.

Ἀγγέλων, συνὼν ἀεὶ ταῖς χορείαις, σὺν αὐτοῖς ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει, τὴν Παναγίαν Τριάδα θεόφρον, ἵνα

παισμάτων συγκώρησιν λάβωμεν, καὶ κατ' ἐχθροῦ τοῦ νοητοῦ, ἐνδυσώμεθα κράτος ἀήττητον.

Θεοτοκίον.

Τὸν Κτίστην, καὶ Ποιητὴν τῶν ἀπάντων, ἀπορρήτως συλλαβοῦσα Παρθένε, καὶ μετὰ σώματος τοῦτον τεκοῦσα, καὶ μετὰ τόκον ἀγνή διαμείνασα, ἀγνὸν ψυχῇ με καὶ νοῖ· καὶ τῷ σώματι πάντοτε φύλαττε.

Διάσωσον, Ἱερομάρτυς Γεώργιε πάσης βλάβης, τοὺς ἐν πίστει τῇ σῇ πρεσβείᾳ προστρέχοντας, καὶ τῶν παισμάτων τὴν ἄφεισιν ἡμῖν αἴτει.

Ἄχραντε, ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ἱερομάρτυς Κυρίου Γεώργιε, τῶν Ὁρθοδόξων σεπτὸν ἐγκαλλώπισμα, παθῶν ἀδοξίας ἀπάλλαξον, καὶ ἐναρέτως βιοῦν ἐνδυναμώσον, τοὺς πόθῳ τιμῶντάς σε Ἄγιε.

Προκείμενον

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. κα', 12-19)
Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπό

τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακὰς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἧ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων, καὶ συγγενῶν, καὶ φίλων, καὶ ἀδελφῶν· καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θριξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στιχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Δόξης ὡς ἀνάπλεως, τῆς ὑπὲρ λόγον παμμάκαρ, ὡς ἀθλήσας ἄριστα, Ἄγιε Γεώργιε θεῖω ἔρωτι, ἐκτενῶς πρέσβευε, πάσης ἐπηρείας, τοῦ δολίου πολεμήτορος, καὶ πάσης θλίψεως, καὶ δυσπραγιῶν καὶ κακώσεων, ἀτρώτους διασώζεσθαι, τοὺς εἰλικρινῶς σε

γεραίροντας, καὶ ἐν μετανοίᾳ, καὶ πάσῃ ἀρετῇ
θεοφιλεῖ, ἡμᾶς σεμνῶς πολιτεύεσθαι, πίστει
δυσωποῦμέν σε.

Ῥδὴ ζ' . Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐκ παθῶν ἀκαθάρτων καὶ δεινῶν συντριμμάτων
ψυχῆς καὶ σώματος, καὶ πάσης ἀμαρτίας, καὶ βλάβης
καὶ κακίας, ἀνωτέρους διάσωζε, Γεώργιε ἱερέ, τοὺς σὲ
ὑμνολογοῦντας.

Ῥῶσιν ἄφθονον βρῦει ἡ Ἁγία σορός σου Ἁγίῳ
Πνεύματι, καὶ ἔλεος καὶ χάριν, τοῖς πίστει προσιοῦσι,
θεοφόρε Γεώργιε, καὶ ἀπελαύνει αἰεὶ, δαιμόνων
ἐπηρείας.

Γεωργεῖν θείῳ φόβῳ ἀρετῶν οὐρανίων θεῖα
βλαστήματα, Γεώργιε παμμάκαρ, ἐνίσχυσον λιταῖς
σου, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἐξ ἀχράντου γαστρός Σου μετὰ σώματος ὤφθη δι'
ἀγαθότητα, ὁ ἐν μορφῇ ὑπάρχων, Πατὴρ τοῦ
προανάρχου, Θεὸς Λόγος καὶ ἔσωσε, τὴν συντριβεῖσαν
ἡμῶν, οὐσίαν Θεοτόκε.

Ῥδὴ η' . Τὸν Βασιλέα.

Ῥοῦν ἀμαρτίας, τὸν κατακλύζοντα Πάτερ, τὴν καρδίαν
μου τῷ φθόνῳ τοῦ βελίαρ, ξήρανον εἰς τέλος, Γεώργιε
λιταῖς σου.

Ἄφθαρτον μένει, χαριτωθὲν οὐρανόθεν, τὸ σὸν
λείψανον καὶ πᾶσαν διαλύει, χάριτι τῆ θεία, φθορὰν
Ἱερομάρτυς.

Σκέπε παμμάκαρ, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ βελίαιρ, τῆ πρὸς
Κύριον θερμῆ σου ἰκεσία, τοὺς καταφοιτῶντας, τῆ ἱερᾷ
σορᾷ σου.

Θεοτοκίον.

Ἰασαι Κόρη, τὴν ἀσθενοῦσαν ψυχὴν μου, καὶ τοῦ
σώματος τὰς ἀλγηδόνας παῦσον, ἵνα Σε δοξάζω, τὴν
Κεχαριτωμένην.

Ῥδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Μαρτύρων εὐκληρία, Πάτερ διαπρέπων, σὺν
Ἄθλοφόροις Γεώργιε πρέσβευε, ἵνα ῥυσθῶμεν
κινδύνων καὶ περιστάσεων.

Ὀλόφωτον παστάδα, ἔχων κατοικίαν, ἐν οὐρανοῖς
θεοφόρε Γεώργιε, ἐκ σκοτασμοῦ ἁμαρτίας ἡμᾶς
ἀπάλλαξον.

Ἐπίστου ὦν θεράπων, ὡς Ἱερομάρτυς, μὴ διαλίπης
παμμάκαρ Γεώργιε, αἰεὶ πληροῦν τὰς αἰτήσεις τῶν
εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Ἐπέραγνε Μαρία, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως
τεκοῦσα ἐν σώματι, ἐκ πονηρᾶς συνηθείας ἡμᾶς
ἀπάλλαξον.

Ἄξιον ἔστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ· τὴν
ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως
Θεοτόκον Σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ παρόντα μεγαλυνάρια,
Χαίροις ἱερέων κλέος σεπτόν, χαίροις τοῦ Σωτῆρος ὁ
θεράπων ὁ ἱερός, χαίροις τῶν Μαρτύρων, ὁ κοινωνὸς
ἐν δόξῃ, Γεώργιε τρισμάκαρ, Ἀγγέλων σύσκηνε.
Βίον γεωργήσας θεοφιλῆ, μαρτυρίου στάχυν,
προσενήνοχας τῷ Θεῷ, καὶ τῆς αἰωνίου, χαρᾶς
κατηξιώθης, Γεώργιε παμμάκαρ, τμηθεὶς τὴν κάραν
σου.

Χεῖρες μαιφόνων σου τὴν σεπτὴν, ἀπέτεμον κάραν,
ὡς θεράποντος τοῦ Χριστοῦ, χεὶρ δὲ τοῦ Κυρίου,
μαρτυρικῶ στεφάνῳ, Γεώργιε θεόφρον, ταύτην
κατέσπευε.

Χάριν ἰαμάτων ἢ σὴ σορός, Πνεύματι Ἁγίῳ, ἀναβλύζει
ὡς ἀληθῶς, καὶ παρέχει πᾶσι, χαρὰν καὶ εὐφροσύνην,
Γεώργιε καὶ λύει, παθῶν σκοτόμαιναν.

Τοῖς τῷ σῷ λειψάνῳ τῷ ἱερῷ, πίστει προσιοῦσι, δίδου
Πάτερ ὡς συμπαθῆς, τὴν σὴν εὐλογία, καὶ ῥῶσιν καὶ
ὑγείαν, Γεώργιε τρισμάκαρ, ψυχῆς καὶ σώματος.

Λύσιν τῶν ἐν βίῳ δυσχερειῶν, καὶ πάσης ἀνάγκης, καὶ
κινδύνων καὶ πειρασμῶν, καὶ τὴν τῶν παισμάτων,
συγχώρησιν ἐξαίτει, ἡμῖν παρὰ Κυρίου, Πάτερ
Γεώργιε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς
Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον

καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ
ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς
Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.
Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοί γὰρ πεποιθήαμεν. Μὴ
ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν
ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεπον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς
ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου
καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη
Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μὴ ἀστοκήσομεν,
ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σὺ γὰρ ἡ
σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τα ἐξῆς

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντας, τοὺς προστρέχοντας πιστῶς, Πάτερ τῷ σεπτῷ σου λειψάνῳ, ἐν εὐλαβείᾳ πολλῇ, σκέπε καὶ διάσωζε, ἐκ πάσης θλίψεως, καὶ παθῶν ἐλευθέρωσον, καὶ ἀρρώστημάτων, καὶ σκανδάλων Ἅγιε, τοῦ πολεμήτορος, δίδου δὲ εἰρήνην ἐν βίῳ, καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην, πᾶσι τοῖς τιμῶσί σε Γεώργιε.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

